

Styrke NADA Spirit gennem solidaritet og samarbejde

Rapport fra den 5. Nationale NADA-Konference i Filippinerne d. 27 februar, 2016 i Quezon City.

Af Lars Wiinblad

Sidste år modtog NADA-Danmark en invitation til at holde oplæg på den 5. Nationale NADA-konference i Filippinerne. Det er første gang NADA-Filippinerne inviterer udenlandske foredragsholdere til deres nationale konference. Vi har været imponeret over det hæfte, som NADA-Filippinerne udgav efter den 4. nationale konference sidste år. Og vi desuden i flere år fulgt deres imponerende engagement og arbejde først og fremmest med ofrene fra de mange voldsomme tyfoner.

Janet Paredes besøgte Lincoln Recovery Center i 2004 og hun begyndte at anvende NADA sammen med NGO'ere i Filippinerne samme år. I 2010 underviste hun de første landsmænd i NADA-metoden og i 2012 blev NADA-Philippines grundlagt. Allerede i 2015 var NADA-metoden blevet accrediteret af Sundhedsministeriet og udøvere kunne blive certificerede. Ikke så lidt af en bedrift når man tager historien i betragtning.

Som følge af undtagelsestilstandene under præsident Marcos' regime var det forbudt at udføre akupunktur i Filippinerne fra 1972-1986. The National People's Army (NPA), som var en af flere modstandsbevægelser, var kendt for at anvende alternativ behandling herunder akupunktur. Alle, der udførte akupunktur risikerede fængsling eller henrettelse, da myndighederne anså dem for sympatisører eller medlemmer af NPA. Først i 2008 kunne man i Filippinerne blive certificeret som akupunktør.

Konferencen begyndte med, at alle rejste sig og sang nationalmelodien. Herefter kom repræsentanter fra de forskellige regioner på scenen og reciterede digte og bønner, som beskrev deltagerens personlige oplevelser af NADA-Spirit og at udøve metoden og hjælpe de mange ofre for tyfoner og krig.

Det var tydeligt at vægten på konferencen ikke var forskning. Mere end 120 NADA-udøvere var samlet for at dele og udveksle hvad mange af dem kaldte "a service from the heart".

Som en sagde: *"En ting er at hjælpe andre mennesker, men det vigtigste er hvordan man gør det. Man skal åbne hele sit hjerte."*

Og en anden deltager fortsatte: *"På spansk betyder NADA "intet". For os betyder det alt!"*

Janet Paredes åbnede konferencen med at invitere repræsentanter fra en række programmer på på scenen for at takke dem og så de kunne blive hyldet af konferencedeltagerne. Dette var en stærk og følelsesmættet oplevelse. Rummet var fyldt med en atmosfære af stolthed, glæde og ydmyghed. NADA-Spirit! Konferencen levede til fulde op til målsætningen at styre NADA-Spirit gennem samarbejde og solidaritet.

Indsats i den primære sektor var et gennemgående tema på konferencen. Programmet var gennearbejdet og fint afstemt. Oplægsholderne kom fra alle egne af Filippinerne, som er et meget

stort land med 80 mill. indbyggere og mere end 7600 øer. Flere deltagere havde tilbragt 24 timer i bus for at kunne deltage. De internationale oplægsholdere kom fra New Caledonia, Indien, Myanmar og Danmark. Michael Smith (USA) repræsenterede NADA International.

Miren Sun og John Joseph Posadas var vores værter. De styrede konferencen med charme, præcision og en perfekt timing, som var der tale om de bedste TV journalister. Vore værter opsummerede alle foredragene, fremhævede og diskuterede de vigtigste temaer.

John Joseph Posadas, Miren Sun og Janet Paredes.

Dr. Isidro Sia, direktør i ”The Philippine Institute for Traditional and Alternative Health Care” (under Sundhedsministeriet), var den første taler. Dr. Sia har spillet en afgørende rolle for, at NADA-metoden er blevet accepteret og accrediteret.

Dr. Sia lagde ud med at fastslå: ”Jeg er her ikke for at gennemgå nye undersøgelser. Jeg får min inspiration direkte fra jer!” Han sluttede sit indlæg med at fremhæve, at næste skridt kunne være at samle erfaringer og dokumentere effekterne af NADA. Sundhedsministeriet i Filippinerne var indstillet på at støtte denne forskning økonomisk. Desuden ville ministeriet arbejde for en forsikringsordning for akupunktur herunder NADA-metoden.

Fire programmer fra meget forskellige områder i Filippinerne blev præsenteret på konferencen. Der blev vist videodokumentation fra alle programmerne. Her var tale om særdeles stærke optagelser, som gjorde et uudsletteligt indtryk. Et gennemgående tema var refleksioner over betydningen af at kunne hjælpe andre mennesker. Mange af deltagerne konferencen havde selv haft resultaterne af krig og tyfoner tæt inde på livet. Flere af deltagerne havde selv været traumatiserede.

Magdalyn Tomilas and Maria Butz beskrev et program fra bjergene i Cordillera-regionen. Deres foredrag ”*The NADA protocol to Indigenous People’s Communities in Sustaining Alternative Healths Care Practices in the Cordillera*” blev indledt af en beskrivelse af områdets mange stammer (de oprindelige folk), deres kultur og etnicitet. En vigtig baggrund for at kunne forstå kompleksiteten i at starte et NADA program netop her i den nordlige region. Et andet problem var at nå de mange stammer. 80% af området ligger på skråninger ned omkring en 18% stigning. Mange egne var ufremkommelige og tyfonerne havde desuden ødelagt mange veje. Adskillige byer kunne ikke nås med køretøjer. ADS’erne måtte vandre op ad bjergene medbringende alt udstyr. Flere hundred ofre for tyfonen i 2014 blev behandlet. NADA-metoden hjalp ofrene til at kunne arbejde med deres følelser, begynde at kunne huske hvad som var sket, kunne give udtryk for deres smerte, opleve indre ro og var i stand til at slappe af. De fleste beskrev færre stress-symptomer umiddelbart efter den første behandling, de kunne bedre styre deres angst og deres søvnmønster blev hurtigt bedre.

Magdalyn Tomilas beskrev desuden hvordan hun via sin status som lærer prøvede at påvirke de lokale politikere til at støtte NADA-arbejdet. Normalt støtter den Filippinske regering ikke projekter af denne karakter. Familier, som har mistet alt, modtager ikke offentlig hjælp og bliver ikke genhuset. Man må slet og ret klare sig selv.

Mary Ann Gabisan and Jenny Aranas er også lærere. Deres indlæg ”*Nurturing the Spirit in the Valley*” beskriver udmærket, hvordan de arbejder i Compostella Valley i den sydlige provins. Recovery er en kontinuerlig proces, som tager tid. Det er afgørende, at nøglepersoner kan holde gang i processen. Skolelærere har vist sig som en god resource-gruppe i denne sammenhæng. Adskillige lærere er blevet NADA-uddannet efter NADA-Filippinerne havde gennemført deres første hjælpeaktion.

Mary Ann og Jenny’s engagement skal bl. a. ses i lyset af, at de selv var ofre for tyfonerne i 2012. De havde på egne kroppe oplevet, hvordan NADA-metoden havde hjulpet dem i deres sorg og krisearbejde. De følte derfor en forpligtelse til at hjælpe andre traumatiserede mennesker i samme situation.

Lærerne har siden 2013 startet adskillige NADA-programmer i regionen. Et imponerende fængselsprojekt blev dokumenteret på video. Derudover arbejder de og deres kollegaer eksempelvis med NADA-metoden blandt traumatiserede familier, ofre for tyfonerne, har indført NADA-programmer i flere skoler m.m.

Melinda Gallego fortalte om et projektet Mi HANDS (Mindanao Humanitarian Network against Disasters) program i 2015. Mindanao mod syd er kendt for en stor muslimsk minoritet, hvis væbnede grupper i mange år har været i opposition til regeringen i Manila.

Aktuelt er der våbenhvile og forhandlinger mellem regeringen og mindretallet. Men en udbrydergruppe, The Islamic Freedom Fighters (IFF), har ikke ville acceptere forhandlingerne. Dette resulterede i en krig sidste år, hvor The Philippine Special Action Force Battalion (USA uddannede specialtropper) angreb (IFF). 165.000 mennesker blev hjemløse på grund af krigen og måtte flygte til de nærliggende byer samt til store lejre.

Hæren blev hædret for den indsats af myndighederne, men der var ingen hjælp til lokalbefolkningen. Mi HANDS samlede frivillige NADA-behandlere, som kørte ud til lejrene i busser og startede behandling med NADA i samspil med andre behandlingsmetoder.

Det sidste program fra Filippinerne på konferencen beskrev en kristen organisations hjælpearbejde midt i Manillas slum.

Søster Jesusa Baracena fra Santa Rafaela Maria klostret i Quezon City har i mange år, sammen med hendes medsøstre og et team af frivillige hjulpet familier på flugt.

Søster Jesusa Baracena er selv NADA-uddannet. Hun anvender metoden i forbindelse med retreat.

Mette og to mødre fra slumkvarteret nær Santa Rafaela Maria.

Mødrene har fem børn hver. De er aktive NADA-behandlere i slumkvarteret.

I alt fem mødre er uddannet ADS' ere.

Søster Jesusa Baracena har også startet et program, hvor mødre fra slumområderne uddannes i NADA-metoden så de kan behandle en række familier i området. Fem mødre er aktuelt uddannet. Mødrene er den mest ressourcestærke gruppe. De er nøglen til forandringer og forbedringer i slumområderne. Mange børn modtager behandling.

Klostret satser især på de små børns ernæring. Santa Rafaela Maria producerer selv økologiske produkter. Klostret har desuden en medicinsk urtehave. Man har startet en produktion af næringsrige og økologiske samt urtemedicin, som uddeles i slumområderne. Produkterne er desuden til salg, hvilket giver penge til hjælpearbejdet. Beboerne i slumområderne lærer også hvordan de selv kan begynde at dyrke sunde og økologiske produkter.

Søster Baracena kalder deres program for "healing through nature". De sunde fødevarer kommer direkte fra vores jord og ikke fra fabrikkerne. For hende bliver guds kærlighed konkret, når den jord han har skabt, bruges som den oprindelig er tænkt.

Flere film og dokumentarer blev vist på konferencen. Herunder en film fra projektet på børnecancerhospitalet i Manila, som blev beskrevet i nyhedsbrevet fra januar 2016. Dette projekt fortsætter. Læger og sygeplejersker modtager NADA-behandling i konferencerummet to gange om ugen for at hjælpe dem med bedre at kunne varetage det krævende arbejde med meget syge børn. Forældrene modtager ligeledes NADA-behandling, når deres børn er indlagte, eller når børnene kommer ind for at få kemoterapi. Dette er tilfældet flere gange om ugen.

Forældrene får NADA-behandling.

NADA-Filippinerne er synlige på hospitalet.

Pam Rodgers og Law La Say præsenterede DARE Project, som arbejder i landsbyerne mellem Thailand og Myanmar. Projektet blev grundlagt i 2000 med det formål at bekæmpe afhængighed og vold i samfundene i grænselandet. De originale befolkningsgrupper har siden 1949 været i væbnet konflikt med militærregeringen i Rangoon. Regeringen anvender landets store produktion af opium til systematisk at underminere de mange stammer og kulturer i området herunder Keren-folket. Opium og amfetamin bruges systematisk som en slag kemisk krigsførelse. Stoffer fyldes i bolsjer og gives til mindre børn, amfetamin tilsættes drikkevandet til landsbyerne osv. DARE Projektet arbejder selvsagt under særdeles svære betingelser i deres forsøg på at skabe en fremtid for de lokale folkeslag. Under mottoet; "A free mind can not be broken", er DARE Projekt nu ved at etablere sig i 20 landsbyer i Myanmar. Pga våbenhvilen har dealerne kun fået lettere betingelser. Efter valget i Myanmar støttes militæret i stigende grad af udlandet. Færre og færre penge går derfor til de oprindelige folk.

I de sidste 16 år har Pam og Law La Say desuden uddannet omkring 200 nada-behandlere, som er afgørende for programmet. Selve styregruppen består af seks personer. Programmet er særdeles velstruktureret.

DARE Projektet anvender ikke moderne medicin i behandlingen. Klienterne bor i lejrerne i tre måneder. I starten modtager de NADA-behandling intensivt for at dæmpe stoftrang og abstinenser. To-fire behandlinger dagligt er almindeligt i den periode. Desuden benytter man sig af Burmesisk urtemedicin, sauna, massage, gruppeterapi samt en række metoder til psykisk og spirituel healing. Efter de tre måneder følger en periode på fem uger med forebyggelse af tilbagefald. I denne fase kan klienten begynde at modtage besøg fra sin familie og landsby og lave kontrakter for fremtiden. Programmets succesrate er på 61%. Et imponerende tal også sammenlignet med behandling i Europa og USA.

Suneel and Pallavi Vatsyayan repræsenterede NADA India. De har gennem mange år udviklet NADA programmer i Delhi's slumkvarterer. NADA India arbejder i lokalområderne, i klinikker, behandlingscentre og i undervisningssystemet. Consulenter og mentorer oplæres i NADA-metoden. Omdrejningspunktet i programmerne er mentorordninger. NADA metoden understøtter denne aktivitet. Suneel og Pallavi tager udgangspunkt i livsstilsændringer som metode til at omgå den skyld og skam, som tynger mange afhængige personer. Der arbejdes derfor i første omgang med kost, diabetes, vægt og livstilssygdomme generet, som er en følge af misbruget. Fokus er lagt på at få det bedre og føle sig sundere. Akupunkturbehandlingen hjælper desuden mange til efterfølgende at begynde at åbne op og tale om deres problemer med afhængighed. Det er vigtigt, at NADA-metoden opleves som et attraktivt tilbud.

De to sidste indslag kom fra New Caledonia og Danmark.

Vanessa Top arbejder med afhængighed i et offentligt program i New Caledonia. Siden 2012 har hun integreret NADA-protocollen i misbrugscentret som en kombinationsbehandling med mindfulness, gruppe terapi og tilbagefaldsforebyggelse. Vanessas arbejder primært med alkohol, som er det største problem i New Caledonia. Hendes foredrag fokuserede denne gang på tobak, da New Caledonia har det højeste forbrug af tobak på verdensplan. 39% af befolkningen er rygere. Gennemsnittet for alle andre lande er 21% til sammenligning.

Mette Wiinblad beskrev NADA's udvikling i Danmark gennem de sidste 16 år. Hun præsenterede et bredt udsnit af de mange forskellige programmer i Danmark. Fra hjemløse og væresteder til bosteder. Fra hospitaler til psykologklinikker. Fra hospice til lokale beboerprojekter samt støttegrupper og behandling af pårørende.

Lars Wiinblad beskrev arbejdet med at hjælpe afhængige af sove- og nervemedicin, hvor NADA-metoden har været brugt siden 1997 i Danmark. Fokus var lagt på et enkelt program i tre faser, som kan tilpasses såvel behandling under indlæggelse og ambulant behandling som støttegrupper og i borgerens eget hjem.

Inden Janet Paredes afsluttede konferencen, blev alle indlæg resumeret af Trisha Sanijon og Acs Babasa. De formåede på kort tid at give et særdeles præcist resume med de vigtigste nøgleord og overskrifter. Acs vil også stå for udgivelsen af hæftet, som resumerer og kommenterer alle indslagene på den 5. konference.

Vi forventer at lægge hæftet ud på NADA-Danmarks hjemmeside, når den udkommer.

Michael Smith slog fast i sit indlæg: *"NADA Spirit lives in Asia. The ADS' are proud, honored and sincere. This is real. This is evidence"*.

Michael Smith med Janet Paredes og to frivillige fra indsatsen i Tacloban i november 2013.